

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAOCZNY

Dnia 21 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2019 r. w Gdyni na rozprawie
sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**
przeciwko **T. K. (K.)**

o zapłatę

I oddala powództwo;

II obciąża powoda kosztami postępowania uznając je za uiszczone.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. odpis doręczyć pełnom. powoda oraz pozwanemu z pouczeniem o sprzeciwie
3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła w dniu 22 listopada 2018 r. pozew przeciwko T. K. o zapłatę kwoty 2 149,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, wskazując, że pozwany zawarł z powodem dwie umowy pożyczki, tj. umowę pożyczki z dnia 20 lutego 2014 r. o numerze (...) na okres 60 tygodni oraz umowę pożyczki z dnia 20 lutego 2015 r. o numerze (...) na okres 60 tygodni. Na podstawie umowy z dnia 20 lutego 2014 r. T. K. zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda łącznej kwoty 4 908,83 zł, na którą to składały się: kwota 2 500 zł stanowiąca wypłacony pozwanemu kapitał; kwota 300,17 zł tytułem odsetek umownych; kwota 406,00 zł tytułem opłaty przygotowawczej; kwota 400 zł tytułem kosztów ubezpieczenia spłaty pożyczki oraz kwota 1 285,00 zł stanowiąca opłatę za dodatkową usługę w postaci obsługi pożyczki w domku klienta. Na podstawie umowy z dnia 20 lutego 2015 r. T. K. zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda łącznej kwoty 1 737,95 zł na którą składały się: kwota 900 zł stanowiąca wypłacony pozwanemu kapitał; kwota 71,62 zł tytułem odsetek umownych; kwota 146,16 zł tytułem opłaty przygotowawczej; kwota 144,00 zł tytułem ubezpieczenia spłaty pożyczki oraz kwota 462,600 zł tytułem opłaty za dodatkową usługę w postaci obsługi pożyczki w domu klienta. Wobec zmniejszenia rocznej stopy oprocentowania kwota należna do spłaty tytułem odsetek wynikająca z umowy pożyczki zwartej przez strony w dniu 20 lutego 2014 r. została zmniejszona o kwotę 17,66 zł zaś kwota należna do spłaty tytułem odsetek wynikająca z umowy pożyczki zawartej w dniu 20 lutego 2015 r. została zmniejszona o kwotę 13,57 zł. Powód wskazał, że na poczet umowy pożyczki zawartej w dniu 20 lutego 2014 r. pozwany dokonał wpłaty w łącznej wysokości 4 343,00 zł, zaś na poczet umowy pożyczki zawartej w dniu 20 lutego 2015 r. dokonał wpłaty w

łącnej wysokości 123,00 zł. Powód wyliczył, uwzględniając dokonane przez pozwanego wpłaty oraz zmniejszenie kwot należnych tytułem odsetek, że na dzień wniesienia pozwu z tytułu umowy pożyczki o numerze (...) zawartej w dniu 20 lutego 2014 r. dochodzi od pożyczkobiorcy kwoty 548,17 zł, na którą składają się: kwota 404,16 zł stanowiąca pozostały do spłaty kapitał pożyczki brutto oraz kwota 144,01 zł należna z tytułu opłaty za obsługę pożyczki w domu. Powód wyliczył także, że na dzień wniesienia pozwu, uwzględniając dokonane przez pozwanego wpłaty oraz zmniejszenie kwot należnych tytułem odsetek, z tytułu umowy pożyczki o numerze (...) zawartej w dniu 20 lutego 2015 r. dochodzi od pozwanego kwoty 1 601,38 zł, na którą składają się: kwota 1125,94 zł stanowiąca pozostały do spłaty kapitał pożyczki brutto, kwota 45,84 zł tytułem odsetek umownych oraz kwota 429,60 zł należna z tytułu opłaty za obsługę pożyczki w domu. Powód wskazał w pozwie, że wysokość zadłużenia na dzień wniesienia pozwu wyniosła łącznie 2 149,55 zł.

(pozew – k. 3-4v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z T. K. w dniu 20 lutego 2014 r. umowę pożyczki o numerze (...) na okres 60 tygodni, na podstawie której T. K. zobowiązany był do zapłaty kwoty 4 908,83 zł, na którą to składały się: kwota 2 500 zł stanowiąca sumę pieniężną wypłaconą pozwanemu, kwota 300,17 zł tytułem odsetek umownych, kwota 406,00 zł tytułem opłaty przygotowawczej, kwota 400 zł tytułem kosztów ubezpieczenia spłaty pożyczki oraz kwota 1 285,00 zł stanowiąca opłatę za dodatkową usługę w postaci obsługi pożyczki w domku klienta. Termin płatności roszczenia wynikającego z ww. umowy pożyczki upłynął z końcem dnia 16 kwietnia 2015 r., wobec czego w dniu 17 kwietnia 2015 r. roszczenie było wymagalne. W realizacji zobowiązania T. K. dokonał na rzecz udzielającego pożyczkę wpłaty w łącznej wysokości 4 343,00 zł, z czego: kwota 2 901,84 zł została zaliczona na poczet kwoty brutto pożyczki, kwota 300,17 zł została zaliczona na poczet odsetek umownych, zaś kwota 1140,99 zł została zaliczona na poczet dodatkowej opłaty naliczonej przez udzielającego pożyczki za obsługę pożyczki w domu. Na dzień 7 listopada 2018 r. z tytułu umowy pożyczki o numerze (...) zawartej w dniu 20 lutego 2014 r. do zapłaty na rzecz powoda pozostała kwota 548,17 zł, na którą składają się: kwota 404,16 zł stanowiąca pozostały do spłaty kapitał pożyczki brutto oraz kwota 144,01 zł należna z tytułu opłaty za obsługę pożyczki w domu.

(niesporne, a nadto umowa pożyczki z dnia 20 lutego 2014 r. – 8 – 9v, informacja o stanie zadłużenia z dnia 7 listopada 2018 r. – k. 5)

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła z T. K. w dniu 20 lutego 2015 r. umowę pożyczki o numerze (...) na okres 60 tygodni, na podstawie której pożyczkobiorca był zobowiązany do zapłaty łącznej kwoty 1 737,95 zł, na którą to składały się kwota 900 zł stanowiąca sumę pieniężną wypłaconą pozwanemu, kwota 71,62 zł tytułem odsetek umownych, kwota 146,16 zł tytułem opłaty przygotowawczej, kwota 144,00 zł tytułem ubezpieczenia spłaty pożyczki oraz kwota 462,600 zł tytułem opłaty za dodatkową usługę w postaci obsługi pożyczki w domu klienta. Termin płatności roszczenia wynikającego z ww. umowy pożyczki upłynął z końcem dnia 15 kwietnia 2016 r. W realizacji zobowiązania T. K. dokonał na rzecz udzielającego pożyczkę wpłaty w łącznej wysokości 123,00 zł, z czego: kwota 64,22 zł została zaliczona na poczet kwoty brutto pożyczki, kwota 25,78 zł została zaliczona na poczet odsetek umownych, zaś kwota 33,00 zł została zaliczona na poczet dodatkowej opłaty naliczonej przez udzielającego pożyczki za obsługę pożyczki w domu. Na dzień 7 listopada 2018 r. z tytułu umowy pożyczki o numerze (...) zawartej w dniu 20 lutego 2015 r. do zapłaty na rzecz powoda pozostała kwota 1 601,38 zł, na którą składają się: kwota 1125,94 zł stanowiąca pozostały do spłaty kapitał pożyczki brutto, kwota 45,84 zł tytułem odsetek umownych oraz kwota 429,60 zł należna z tytułu opłaty za obsługę pożyczki w domu.

(niesporne, a nadto umowa pożyczki z dnia 20 lutego 2015 r. – 10 – 11v, informacja o stanie zadłużenia z dnia 7 listopada 2018 r. – k. 5)

W dniu 25 października 2017 r. (...) S.A. wezwał T. K. do zapłaty kwoty 2 149,55 zł, wynikającej z dwóch umów pożyczki zawartych przez strony w dniach 20 lutego 2014 r. oraz 20 lutego 2015 r.

(niesporne, nadto przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 25 października 2017 r. – k. 12)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Wobec faktu, iż pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie, zaszyły warunki do wydania wyroku zaocznego – zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. Według treści § 2 wskazanego przepisu sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości. W niniejszej sprawie nie budziły one wątpliwości Sądu.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 2 149,55 zł z odsetkami i kosztami procesu, powołując się na umowy pożyczki zawarte w dniach 20 lutego 2014 r. i 20 lutego 2015 r. między pozwanym a powodem. Podstawę prawną roszczenia powoda stanowi więc przepis art. 720 k.c.

W ocenie Sądu powyższe żądanie powoda uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, natomiast w myśl § 2¹ tego przepisu po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. To ostatnie unormowanie zostało wprowadzone do Kodeksu cywilnego ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz.1104) z dniem 9 lipca 2018 r. i stosuje się je do roszczeń, co do których nie podniesiono zarzutu przedawnienia przed tą datą (art. 5 ust. 4 ustawy nowelizującej), a tym samym na jego podstawie przedawnienie jest uwzględniane przez Sąd z urzędu.

Zgodnie z dyspozycją art. 118 k.c. (w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ww. ustawy nowelizującej – zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 tej ustawy) jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Wobec powyższego Sąd uznał, że do roszczenia powoda z tytułu umów pożyczki, jako do roszczeń związanych z prowadzeniem przez powoda działalności gospodarczej, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 118 k.c.

Wskazać następnie należy, że zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jak wynika z dokumentów przedłożonych przez powoda należność wynikająca z pożyczki zawartej w dniu 20 lutego 2014 r. o numerze (...), a stanowiącej podstawę roszczenia objętego pozwem w zakresie kwoty 548,17 zł mogła być dochodzona od pozwanego w dniu 17 kwietnia 2015 r., bowiem w dniu 16 kwietnia 2015 r. upłynął termin płatności pożyczki zawartej na okres 60 tygodni, począwszy od dnia 20 lutego 2014 r. Uznać więc należało, że w dniu 17 kwietnia 2015 r. należność w kwocie 548,17 zł przysługująca wobec pozwanego z tytułu umowy zawartej w dniu 20 lutego 2014 r. była już wymagalna. Przedawnienie roszczenia wynikającego z ww. umowy pożyczki nastąpiło więc z upływem trzech lat, tj. z upływem dnia 17 kwietnia 2018 r. Z dokumentów przedłożonych przez powoda wynika, że należność wynikająca z pożyczki zawartej w dniu 20 lutego 2015 r. o numerze (...), a stanowiącej podstawę roszczenia objętego pozwem w zakresie kwoty 1 601,38 zł mogła być dochodzona od pozwanego w dniu 16 kwietnia 2015 r. Przedawnienie roszczenia wynikającego z ww. umowy pożyczki nastąpiło więc, 16 kwietnia 2018 r. tj. z upływem trzech lat. Jak wynika natomiast z akt sprawy powód wytoczył powództwo w dniu 22 listopada 2018 r. - po upływie biegu trzyletniego okresu przedawnienia.

W tym stanie rzeczy uznać należało, że roszczenie powoda zarówno co do należności głównej jak i co do odsetek, uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (m.in. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie III CZP 42/04, opubl. Lex nr 141130).

Podsumowując powyższe Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 117 § 1 i 2¹ k.c. oraz art. 118 k.c., oddalił powództwo.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. obciążył tymi kosztami powoda jako stronę przegrywającą postępowanie, uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce „uzas”,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnom. powoda,
3. akta z wpływem lub za 30 dni.